

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 301.

Solgte Session.

73de Møde.

Løvedagen den 5te Januar Kl. 12.

(Fortsat.)

S. Sage (forts.): Lad os f. Ex. tage Amtmænd eller Underøvrigheds personer; de ere daarlige farne, dersom de troe, at det kun er en Indskrænkning i deres Magt, naar der gives Communitens Repræsentation eller Amtsråadet en Myndighed; de kunne maaskee derved i mange Tilfælde forhindre i Udførelsen af Et eller Andet, de kunne ofte være tvungne til at gennemføre Ting, som de ellers ikke vilde gennemføre, men deres Magt, deres virkelige Evne til at udføre noget Godt og Gavnligt er styrket, naar de først have vundet Fodfæste; det er noget ganske Andet, naar de staae over for Medhjælpere, over for en Repræsentation, som deels kan veilede dem, deels advare dem og deels styrke dem, end naar de skulle arbejde uden Hjælp. Det Samme er ogsaa Tilfældet paa det aandelige Omraade. Naar en Præst virkelig skal kunne udføre noget Godt og Gavnligt i Menigheden, maa han have Hjælpere og Hjælpershjælpere, han maa igjennem dem, ved dem, snart vistnok uden dem, eller ogsaa i Modsætning til dem, men dog advaret af dem og veiledet af dem, indvirke paa det sjælelige Liv, for at han kan virke i sit Kald til Held for Menigheden; han vil i mangfoldige Tilfælde kunne optræde i sin Hjælp for en Sg. Fattig og Nødlidende paa en heel anden Maade igjennem disse Orgatter, end naar han staaer uden dem. Jeg betragter altsaa ikke det foreliggende Lovforslag som Noget, der skulde

fratage dem Myndigheden, men ibet man lægger Myndigheden ogsaa til Andre, saa skal man styrke den Myndighed, der allerede er — styrke den paa en heldig Maade. Nu siger man: ja, men det skal være en frivillig Sag, Præsten maa kunne tage frivillige Hjælpere for at kunne virke heldbringende, det har viist sig gavnligt, hvor vi nu have frivillige Menighedsraad. — Ja, det er sjønt med den fulde Frihed, her er jo ogsaa nedlagt en høj Grad af Frihed i Beslutningen, det er egentlig kun en Mulighed, der er aabnet for at danne Menighedsraad, men troer man da, at det er saa ganske let at faae disse Raad dannede? Der er i mine Tanker en dobbelt Vanskelighed derved. Den ene er den, at Præsten, sjøndt han i mine Tanker ikke opgiver af sin Myndighed, dog som oftest vil troe at føle sig hæmmet i sin Virksomhed ved et saadant Raad, og at han længe kan vakte og holde tilbage, forinden han kan beslutte sig til saaledes at dele Myndigheden med Andre. Tillige kan han ofte have nogen Vanskelighed ved at kjende de Kræfter, der bevæge sig i hans Menighed, han kan misforstaae i saa Henseende og derved vige tilbage fra det Ansvar, at ville være med at oprette et Menighedsraad, som han frygter for ikke kan virke til Held. Men der er tillige fra Menighedernes Side Vanskeligheder. Man siger, at der er mere Død end livligt Liv i Menighederne; jeg troer, at der er mere Liv, end man i Reglen vil anerkjende, men jeg troer ogsaa, at dette Liv som oftest skjuler sig, er beskedent og tilbageholdent, medens dog mangen Mand træder frem og virker, naar Pligten byder, naar det er paalagt som Pligt. Saa længe der ikke er